

Data premierei: 3 martie 1979.

Regia: MIHAI RADOSLAVESCU

Scenografia: MIHAI RADOSLAVESCU
și MIHAI POMPIIU. Versiunea românească: ILEANA IONESCU.

Distribuția: MIHAELA MITRACHE (Ielena); ION LUPU (Petr); EUGEN UNGUREANU (Honza); CONSTANTIN STAVRIL (Directorul); CRISTINA RADU (Eva); FLORIN PRETORIAN (Soțul Evei); MIOARA IATAN-SCARLAT (Marova); DUMITRU DRĂGAN (Novak); PETRE DUMITRESCU (Sule); ILEANA FOCSA (Mama lui Petr); MARTA SAVCIUC (Krtecka); CORNEL POENARU (Soțul ei); DUMITRU IVAN (Moșul); GEORGE CÂRSTEA (Chelnerul, Tinărul din dulap).

căroră va recurge, după o serie întreagă de „vederi”. Hazul rezidă — sau ar trebui să rezide — în încercările datorate faptului că se logodește cu unul dintre ei, căsătorindu-se cu celălalt. Piesa nu e chiar lipsită de haz, dar acesta se plasează la nivelul replicilor și constă în surprinderea unor ticuri de comportament și de limbaj.

Versiunea scenică semnată de Mihai Radoslavescu adoptă un ton nepretențios, de glumă, ocolește cel mai adesea (din păcate, nu totdeauna) momentele de comic oarecum vulgar, conținute în text. Dar ritmul reprezentației e prea relaxat, și datorită scenelor numeroase, și, poate, deselor schimbări ale cadrului de joc. Să zicem că piesa are o construcție de tip cinematografic, pe care specta-

colul nu reușește totdeauna să o ajungă din urmă... În schimb, aprecierea exactă a modestiei încercărilor de idei din text este definitorie pentru regie și, în egală măsură, pentru interpretare. O corectă, adecvată „reglare a tirului”, intuiția de a nu supralicita, de a nu încerca o „îmbogățire” a substanței, face din *Se caută un soț* un spectacol plăcut — ceea ce nu e puțin lucru. Mihail Mitache, interpreta rolului principal, este o prezență plină de prospețime și de farmec. Personajul conturat de Ion Lupu se definește prin discreția mijloacelor scenice, printr-o ușoară, dar permanentă autopersiflare. La primul său rol de comedie, Eugen Ungureanu dovedește disponibilități certe pentru gen: el are un tip special de umor, exprimat mai curând prin zâmbetul reținut decât prin hohotul de ris. Nu în afara rolurilor, dar apăsînd prea tare pe un anume pitoresc, au apărut personajele realizate de Cristina Radu, Mioara Iatan-Scarlat și Florin Pretorian. Bun, cuplul părinților, interpretați de Marta Savciuc (cu o linie simplă și expresivă a rolului) și Cornel Poenaru (joc echilibrat, discret, integrat în ansamblu). De asemenea, rolul realizat de Constantin Stavrîl s-ar putea înscrie printre reușitele spectacolului, cu condiția unui efort de curățare de detaliile inutile, adăugate în dorința potențării umoristice. Am mai menționat contribuția Ilenei Focșă, precum și prezențele scenice datorate lui Dumitru Drăgan, Dumitru Ivan și Petre Dumitrescu.

Nu ne putem abține, însă, să întrebăm Teatrul din Pitești de ce ambiția lui repertorială e scăzută, de ce nu se arată mai exigent, la capitolul valorilor literare.

Cristina Dumitrescu

„Rampă”, acum 50 de ani iunie 1929

George Calboreanu apare în „ultima reprezentație a stagiunii cu *Hamlet*”. Paul Gusti pregătește încet, dar sigur, pe succesorul lui Nottara la Teatrul Național, succesor care — înzestrat cu o puternică personalitate — va sluji, 50 de stagii, prima scenă a țării... ● „Cărăbușul” lovește, ca totdeauna, *In plin*. Revista lui N. Kirilescu, cu acest titlu, marchează stagiunea revuistică de vară. Nasul lui Tânase va domina, în caricatură, pînă în septembrie, coloanele gazetei. ● Academia Româ-

nă acordă, în acest an, un singur premiu literar, lui Pîstorel Teodoreanu, pentru „Ironicul măscăriciului Vălăuț”. ● Are loc producția Conservatorului de artă dramatică (clasele Lucia Sturdza Bulandra și Ion Manolescu). Nume rămase prin ani: Fory Etterle (deja, angajatul Companiei Bulandra), Geo Maican, Sarmiza Lungianu, și viitorul... scriitor Radu Bourceanu. ● George Enescu concertează la Paris. În program, Beethoven, Mozart, Debussy, César Franck. ● În librării, o carte foarte căutată (asi-

gură gazeta), „Simfonia fantastică” de Cezar Petrescu. ● „Unde își petrec artiștii noștri vacanța?” întrebă „Rampă”, adresându-se mai multor personalități. Răspunsuri cumînți, de la Maximilian, Iancu Petrescu, Ion Manu... Numai nenea Gogu Ciprian declară senin: „Dacă izbutesc să-mi vînd ensele, plec la... cazinoul din Monte Carlo” ● Soțiile iau cu asalt teatrul de la Parcul Otetelesanu, ovacionînd pe Maximilian, C. Tononnu, Nora Piacentini, Anicuța Girje, în spumoasa comedie *Rămii la nevasta ta*. Soții aplaudă, politicoși. ● Juriul marilor premii naționale de literatură (de pe lingă Ministerul Artelor) acordă rivnitele distincții lui A. Da-